

Hatteselgeren Kepurių pardavėjas

کلاه فروش

- En fortelling fra Sri-Lanka

Lysbilde 2

Kartą Šri Lankoje gyveno neturtingas kepurių pardavėjas. Siuvo jis įvairiausias kepure: skrybėles, beisbolo kepuraites, kaubojiškas skrybėles, skrybėles nuo saulės, Kalėdų Senelių kepure ir dar kitokias.

Vieną dieną, susikrovė kepurių pardavėjas visas pagamintas kepure į didelį krepšį, užsikėlė jį ant galvos ir iškeliavo savo prekių parduoti.

Det var en gang en fattig hatteselger fra Sri Lanka. Han lagde hatter. Alle slags hatter.

Kapser, cowboyhatter, solhatter, nisseluer.

Alle hattene samlet han i en diger kurv som han løftet opp på hodet.

Daug dienų pardavėjas keliavo per miškus, iš kaimo į kaimą, iš miesto į miestą, iš turgaus į turgų, ir pardavinėjo savo kepures. Taip bekeliaudamas jis pardavė daug kepurių ir skrybėlių, labai pavargo, išalko ir perkaito saulėje.

Hver dag gikk mannen gjennom skogen. Han gikk fra by til by, landsby til landsby, torg til torg og solgte de fine hattene. En dag hadde mannen gått langt og solgt masse hatter. Han var sliten i beina, sulten i magen og varm under solen.

Beeidamas priėjo didžiulį medį. Atsisėdo jo pavėsyje, atsiremė nugara į kaminoną ir ėmė užkandžiauti, ką kelionėn buvo įsidėjęs.

Han kom til et stort tre med deilig skygge.

Han satte seg med ryggen inntil stammen og spiste maten sin.

Pasisotinęs, užsimetė ranką ant krepšio ir saldžiai užsnūdo.

Og med hånden på kurven sovnet han.

Pasirodo, to medžio lajoje slėpėsi būrys beždžionių. Jų dėmesį patraukė apačioje sėdintis ir knarkiantis žmogelis. Beždžionės tyliai šakomis nusileido žemyn ir prisėlino prie miegančiojo.
«Oi-oi-oi ....»

Men mannen var ikke alene. Oppe i treet, der satt det apekatter. Mange apekatter og de kikket nysgjerrige ned på den snorkende mannen med hatt. Forsiktig slapp de seg ned fra treet. De listet seg bort til mannen. «Oh-oh-oh ....»

Lysbilde 12

Prisélino, ir émé kraustyti skrybėles iš krepšio. Beždžionės traukė skrybėles ir kepures vieną po kitos, dėjosi viena kitai ant galvos, mėtėsi jomis, matavosi, maivėsi, krykštavo ir visaip kaip išdykavo.

De snek seg forbi han, og forsiktig, uten at mannen merket det, fisket de hattene ut av kurven og tok dem på. «Oh-oh-oh ...» De byttet hatter og kastet dem til hverandre og hadde det veldig morsomt. «Oh- oh- oh, æ-æ-æ.»

Nuo tokio triukšmo staiga žmogus pabudo ir pašoko. « Tik žiū – krepšys tuščias! »

Mannen bråvåknet av levenet og reiste seg opp. «Hæ! Kurven var tom!»

Pakėlęs galvą aukštyn, pamatė žmogelis beždžionės šokinėjančias medyje ir besimėtančias jo kepurėmis ir skrybėlėmis.

- Ei, tai mano kepurės! Gražinkit! - sušuko jis. Tačiau beždžionės kaip mat išsislapstė tankioje lajoje.

Plutselig så han apekatter hoppe rundt med baby-luer, damehatter og skinnluer. Hans hatter! «Hei, gi meg hattene mine!» ropte han. Men apekattene bare forsvant opp i treet.

- Ei, jūs! Bjaurybės! Kvailos beždžionės! Vagilės! Visaip koneveikė jas mojuodamas rankomis ir grūmodamas kumščiais. Tai pamačiusios, beždžionės irgi mojavo rankomis ir kumščiais jam.

«Elendige apekatter, dumminger, tyver!»

Han veivet med armene og hyttet med neven, og apekattene veivet og hyttet tilbake.

Netekęs vilties ir įsiutęs, pardavėjas pagriebė nuo žemės lapų šūsnį ir metė viršun į beždžiones. Beždžionės, tai pamačiusios, irgi, prisiplėšė pilnas saujas lapų ir žėrė jam atgal.

Irritert tok mannen en håndfull løv og kastet opp mot apekattene.

Apekattene plukket blader fra trærne som de kastet ned på mannen.

Tada žmogelis nusilaužė medžio šaką ir nusitaikė mesti į beždžiones.

Mannen knakk av en kvist fra treet og siktet opp på apekattene.

Visos beždžionės taip pat, nusilaužė po medžio šaką ir ėmė taikytis į žmogelį.

Alle apekattene brakk av en kvist hver og siktet på mannen.

Supratus kepurių pardavėjui, kad beždžionės mėgdžiodamos jį daro tą patį, kilo išganinga mintis. Jis atsargiai nusiėmė savo kepurę nuo galvos – ir visos beždžionės nusiėmė kepures. Žmogus pamojavo joms savo kepure ir beždžionės pamojavo jam savo kepurėmis.

«Dere gjør jo bare det jeg gjør. Hm! Dere aper, hermer.» Mannen fikk en ide. Forsiktig tok han av seg hatten, og alle apekattene tok av seg hattene sine. Mannen viftet med hatten sin, og apekattene vinket ned til mannen med hattene sine.

Žmogelis tada metė savo skrybėlę žemėn, - ir beždžionės metė skrybėles taip pat. Išsipildė tai, ką jis buvo sumanęs – skrybėlės žemėn pasipylė kaip lietus – šiaudinės, žieminės, visokios...

Mannen slapp hatten ned på bakken, og som han trodde; Apekattene slapp hattene sine, og det regnet stråhatter, toppluer og herrehatter.

Kepurių pardavėjas skubiai susirinko visas kepures nuo žemės, užsimetė krepšį ant galvos ir patraukė toliau.

Raskt plukket mannen opp alle hattene, puttet dem i kurven, satte den på hodet og gikk videre.

Išpardavė jis likusias skrybėles ir kepures ir laimingai sugrįžo namo. Visiems pasakojo savo linksmą istoriją ir pats juokėsi.

Mannen solgte resten av hattene og gikk hjem til familien sin, og han hadde en morsom historie å fortelle.

Štai kaip viskas laimingai baigėsi.

Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no